

der er kommet ud i det her forfærdelige narkotikamisbrug. Så det kunne man da godt bruge som argument. Hvis man siger, at det her er noget, der opfordrer folk til at bruge narkotika, synes jeg, at de ved at se sådan et sted får syn for sagn om, at det absolut ikke er noget, der kan anbefales.

Jeg synes, at problemet med den diskussion, der har været her i dag, er, at det gode er det bedste værste fjende. Det, at man ikke kan få det ideelle, betyder så, at man ikke kan lave noget, der måske bare er hæderligt godt. Og det er sådan set det, jeg synes vi har gjort med det her forslag: Vi har prøvet på at gøre noget, der er hæderligt godt.

Jeg synes så, at vi skal bruge udvalgsarbejdet til at prøve at få kortlagt nogle af alle de her ting. Der har været mange forskellige påstande fremme om konventioner; det synes jeg at vi skal få undersøgt. Jeg synes, at vi skal få undersøgt, hvad de faktiske erfaringer er, sådan at vi i det mindste kan blive enige om, hvad der er op og ned på den her diskussion. Så kan vi komme videre – måske ikke i dag, måske ikke inden for den her folketingssamling, men hen ad vejen – når vi har fundet den rigtige dokumentation. Og hvis udvalgsarbejdet kan føre til det, er denne dag dog ikke helt forgæves.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Jeg skal bede ordføreren om at blive, for der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 16:54

Tom Behnke (KF):

Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at der er tale om dilemmaer, helt enig. Jeg er også glad for, at det nu bliver understreget, at der ikke er nogen, der går ind for, at man skal legalisere narkotika. Jeg synes sådan set, det er fint, at vi får det slået fast.

Men det, der alligevel efterlader netop sådan et dilemma, er så, at det, at et stof altså er ulovligt, lige indtil man når inden for døren i fixerummet, hvor det så pludselig bliver lovligt, jo giver sådan et mystisk retsvakuum. Hvis politiet når at fange narkomanen, inden narkomanen når døren, er det kriminelt, ulovligt og kan konfiskeres, men når narkomanen lige at komme inden for døren, er det ulovlige stof pludselig blevet lovligt. Det er jo det, der giver dilemmaet, og det er det, der gør, at vi er nogle, der siger: Hvorfor så ikke bare tage skridtet fuldt ud, hvorfor er det kun på bestemte matrikelnumre, at loven bliver sat ud af kraft?

Men lad mig i stedet spørge til definitionen på »hårdest belastede stofmisbrugere«, for det her forslag handler kun om de hårdest belastede stofmisbrugere. Hvad er definitionen på det? Er det den samme definition, som vi tidligere har været enige om i forhold til udlevering af heroin til hårdt belastede narkomaner?

Kl. 16:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:55

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg sige, at alt det der med matrikelnummeret synes jeg er noget underligt noget, for livet er altså, som jeg sagde, ikke sort og hvidt, og i øvrigt skulle det her foregå i et samarbejde med politiet. Vi skal jo bare erkende, at vi har de her problemer. Det er nogle meget syge mennesker, som vi gerne vil hjælpe, det er det, det handler om. Vi giver jo også narkotika i forskellige andre sammenhænge, på sygehuse, og hvad ved jeg. Her prøver vi så at sige: Kunne vi ikke afgrænse det til nogle rum, så det ikke bliver så uværdigt, hvad der foregår?

Det andet med »hårdest belastede« synes jeg at vi skal diskutere. Jeg har netop sagt, at jeg synes, at vi nu skal diskutere det i forhold til det, vi allerede har vedtaget, nemlig den lægeordnede heroin. Men det er jo i princippet de mennesker, som vi ikke kan nå med den lægeordnede heroin. Efterfølgende er vi så kommet med nogle yderligere oplysninger om, at der desværre er nogle, vi ikke kan hjælpe, fordi deres vener er totalt ødelagte, og så synes jeg, at vi skal åbne op for det, for det vil dog i det mindste begrænse den gruppe, der føler behov for at skulle fixe ulovligt.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Tom Behnke for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Tom Behnke (KF):

Jo, men det med at lave fixerum på den måde i samarbejde med politiet har man jo forsøgt i 1991 på Halmtorvet på Vesterbro i København, og det forsøg stoppede man jo ret hurtigt igen, fordi det endte i totalt kaos, så man har jo forsøgt det her tidligere i danmarkshistorien.

Men hvis jeg skal forstå det rigtigt, er vi altså nået dertil, at definitionen på »hårdest belastede stofmisbrugere« er den samme definition som på forslaget om at udlevere heroin til hårdt belastede narkomaner. Hvis hårdt belastede narko-